RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

nr. 232.868 van 10 november 2015
in de zaak A. 212.357/XIV-36.287

In zake : 1. Johan BLIECK
2. de NV EUROPEAN FOOD TRANSPORT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Frederik Vanden Bogaerde en Jasper Bolle
kantoor houdend te 8800 Roeselare
Kolenkaai 4
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST
dat woonplaats kiest bij
het Agentschap Wegen en Verkeer
gevestigd te 1000 Brussel
Koning Albert II-laan 20 bus 4

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 24 april 2014, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 4 maart 2014 van de administrateur-generaal van het Agentschap Wegen en Verkeer waarbij aan Johan Blieck een administratieve geldboete wordt opgelegd van 1500 euro wegens beschadiging van het wegdek door overlading van een voertuig en de nv European Food Transport burgerrechtelijk aansprakelijk wordt gesteld voor de betaling van deze administratieve geldboete.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partijen hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 september 2015.

Staatsraad Kaat Leus heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Eva Van Nuffel, die *loco* advocaten Frederik Vanden Bogaerde en Jasper Bolle verschijnt voor de verzoekende partijen, is gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 28 februari 2013 wordt een vrachtwagen met oplegger, bestuurd door de eerste verzoekende partij, door de wegeninspectie gecontroleerd op de autoweg E313 te Tessenderlo. Bij de controle wordt vastgesteld dat het voertuig op de tweede as met 1580 kg overladen is. Er wordt proces-verbaal opgesteld wegens inbreuk op artikel 56 van het decreet van 19 december 1998 ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999’ (hierna: het aslastendecreet).

3.2. Op 3 april 2013 beslist de procureur des Konings te Hasselt dat geen strafvervolging wordt ingesteld.

3.3. Op 18 juni 2013 beslist de wegeninspecteur-controleur om aan de eerste verzoekende partij een administratieve geldboete van 1800 euro op te leggen en de tweede verzoekende partij burgerrechtelijk aansprakelijk te stellen voor de betaling van de administratieve geldboete.

3.4. Op 5 juli 2013 tekenen de verzoekende partijen verzet aan tegen die beslissing.

3.5. Op 16 juli 2013 worden de verzoekende partijen uitgenodigd voor een hoorzitting op 7 oktober 2013. De verzoekende partijen zijn niet aanwezig of vertegenwoordigd op de hoorzitting, maar dienen wel schriftelijke “besluiten in verzet” in.

3.6. Op 28 oktober 2013 bevestigt de wegeninspecteur-controleur zijn beslissing om aan de eerste verzoekende partij een administratieve geldboete van 1800 euro op te leggen en de tweede verzoekende partij burgerrechtelijk aansprakelijk te stellen voor de betaling van de administratieve geldboete.

3.7. Op 13 november 2013 stellen de verzoekende partijen tegen die beslissing beroep in bij de Vlaamse regering.

3.8. Op 14 januari 2014 gaat een hoorzitting door. De verzoekende partijen zijn niet aanwezig of vertegenwoordigd.

3.9. Op 4 maart 2014 beslist de administrateur-generaal van het Agentschap Wegen en Verkeer aan de eerste verzoekende partij een administratieve geldboete van 1500 euro op te leggen en de tweede verzoekende partij burgerrechtelijk aansprakelijk te stellen voor de betaling van de administratieve geldboete.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

4. Na ontvangst van het auditoraatsverslag waarin wordt voorgesteld de bestreden beslissing te vernietigen, legt de verwerende partij met de door haar ingediende laatste memorie met verzoek tot voortzetting van de rechtspleging een nieuw stuk neer. Het betreft een "Lijst van meerdere nationale aangetekende zendingen" met stempel van 10 december 2013, afgeleverd door bpost op 10 december 2013 die zowel de identiteit als het adres van de bestemmelingen bevat van de in die lijst opgenomen aangetekende zendingen. Volgens de verwerende partij strekt het bedoelde stuk ertoe om op basis van de in het document vermelde gegevens, gelezen in samenhang met de e-tracker van bpost die de verwerende partij reeds heeft bezorgd naar aanleiding van de neerlegging van het administratief dossier, alsnog aan te tonen dat de uitnodiging gericht aan de verzoekende partijen voor de hoorzitting in beroep op 14 januari 2014 aan die partij regelmatig werd betekend.

5. Een noodzakelijk bewijsstuk zoals het bewijs dat de verzoekende partijen op regelmatige wijze werden opgeroepen tot de hoorzitting in beroep alvorens haar een administratieve boete wordt opgelegd, is een essentieel stuk van het administratief dossier en dient door de verwerende partij die het administratief dossier in haar bezit heeft, binnen de in artikel 6, § 2, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 'tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de algemene procedureregeling) bedoelde termijn waarbinnen de verwerende partij ertoe gehouden is het volledig administratief dossier neer te leggen, aan de Raad van State te worden bezorgd.

Een laatste memorie strekt ertoe de Raad van State in te lichten hoe tegen de bevindingen van het auditoraatsverslag wordt aangekeken maar is geen middel om nog essentiële stukken die deel dienen uit te maken van het

administratief dossier, neer te leggen. Aan het auditoraat dienen ten behoeve van zijn onderzoek, te nuttigen tijde argumenten en een volledig administratief dossier te worden voorgelegd, aangezien van partijen wordt vereist dat zij hun medewerking verlenen aan de procesgang. Als echter de verwerende partij verzuimt om dit te doen binnen de in artikel 6, § 2, van de algemene procedureregeling bedoelde termijn, zou met de naar aanleiding van de laatste memorie aangebrachte stukken alsnog rekening houden, geheel strijden niet alleen met de door de wetgever ingebouwde stappen van de schriftelijke procedure, en met de essentiële rol van het auditoraat bij het onderzoek van de zaak, doch eveneens met de in artikel 21, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalde sanctie, met name dat de door de verzoekende partijen aangehaalde feiten als bewezen worden geacht, tenzij die feiten kennelijk onjuist zijn.

6. Het door de verwerende partij met de laatste memorie bijgebrachte stuk dient derhalve uit het debat te worden geweerd en niet in de beoordeling te worden betrokken.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

7. In een eerste middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 60, §§ 2 en 3, van het aslastendecreet, waarin vervaltermijnen voor het opleggen van een administratieve geldboete na verzet en in beroep zijn bepaald. Volgens de verzoekende partijen werden die termijnen niet gerespecteerd. Er werd immers “[…] geen oproeping voor de hoorzitting in graad van beroep verstuurd[...], zodoende dat de vermeende hoorzitting in graad van beroep niet rechtsgeldig kon plaatsvinden, indien deze eigenlijk al plaatsvond”. De verzoekende partijen stellen dat deze hoorzitting moet worden geacht nooit te

hebben plaatsgevonden en de bestreden beslissing op die grond dient te worden vernietigd

In hun memorie van wederantwoord herhalen de verzoekende partijen dat, om in graad van beroep een rechtsgeldige beslissing te kunnen nemen, het bestuur hen rechtsgeldig dient uit te nodigen voor de hoorzitting. Zij voegen daaraan toe dat er geen bewijsstuk voorligt, in het bijzonder de ontvangstmelding van de vermeende aangetekende brief waarbij de verzoekende partijen zouden zijn uitgenodigd om de hoorzitting bij te wonen. Zij ontkennen bovendien formeel dat zij een uitnodiging voor de hoorzitting hebben ontvangen.

8. De verwerende partij repliceert in haar memorie van antwoord dat de wegeninspecteur-controleur na de eerste hoorzitting die doorging op 7 oktober 2013 zijn beslissing op 28 oktober 2013 naar de gekozen woonplaats van de verzoekende partijen heeft verstuurd en dat uit de antwoordkaart blijkt dat die beslissing daar werd ontvangen op 29 oktober 2013. De beslissing werd aldus genomen binnen de door artikel 60, § 2, van het aslastendecreet voorgeschreven termijn van dertig dagen.

Vervolgens werd op 13 november 2013 tegen deze beslissing beroep aangetekend. Op 10 december 2013 werden de verzoekende partijen uitgenodigd voor een hoorzitting die zou doorgaan op 14 januari 2014. Deze uitnodiging werd op 10 december 2013 verstuurd en “op 11 december 2013 ontvangen op de gekozen woonplaats zoals terug te vinden in de bewijsstukken van de post”. De verwerende partij besluit dat de verzoekende partijen dus tijdig werden uitgenodigd voor de hoorzitting in beroep. De daaropvolgende bestreden beslissing in beroep werd op 4 maart 2014 verstuurd naar de gekozen woonplaats en op 5 maart 2014 werd deze beslissing, zoals blijkt uit de antwoordkaart, ontvangen op de gekozen woonplaats. Zij besluit dat de verzoekende partijen tijdig werden uitgenodigd voor de hoorzitting in beroep die plaatsvond op 14 januari 2014 zodat de thans bestreden beslissing bijgevolg werd genomen binnen de door artikel 60, § 3, van het aslastendecreet voorgeschreven termijn van vier maanden.

Beoordeling

9. Artikel 60, § 3, derde, vierde respectievelijk zevende lid van het aslastendecreet zoals van toepassing op het tijdstip van de bestreden beslissing, bepaalt het volgende:

> "[…]
> Als wel tijdig beroep werd aangetekend, nodigt de Vlaamse Regering of de ambtenaar aangewezen overeenkomstig § 4, door middel van een aangetekende brief tegen ontvangstbewijs, de overtreder en in voorkomend geval de onderneming uit op de hoorzitting binnen dertig dagen na het instellen van het beroep.
> De uitnodiging vermeldt plaats, dag en uur waarop de hoorzitting zal plaatsvinden. De hoorzitting mag op zijn vroegst dertig dagen na de verzending van de aangetekende brief plaatshebben.
> […]
> Als er geen beslissing van de Vlaamse Regering of de ambtenaar, aangewezen overeenkomstig § 4, ter kennis is gebracht van de overtreder en in voorkomend geval van de onderneming, per aangetekende brief met ontvangstbewijs binnen een termijn van vier maanden nadat het beroep is ingesteld, vervalt de administratieve geldboete stilzwijgend."

Zoals blijkt uit punt 5 bevindt het ontvangstbewijs zoals bedoeld in artikel 60, § 3, derde lid, van het aslastendecreet zich niet in het administratief dossier. Evenmin bevat het door de verwerende partij neergelegde administratief dossier bewijsstukken die aantonen dat de verzoekende partijen met een aangetekend schrijven met ontvangstbewijs werden uitgenodigd voor de hoorzitting in beroep van 14 januari 2014. Met het neergelegde administratief dossier werd geen bewijs van verzending noch van ontvangst voorgelegd. Weliswaar bevat het administratief dossier een afschrift van een e-tracker van bpost waaraan de verwerende partij een afschrift van de uitnodiging heeft gehecht doch uit die e-tracker blijkt enkel dat op 11 december 2013 door bpost een aangetekende zending te Roeselare werd uitgereikt. Op basis van dit stuk kan echter geenszins worden vastgesteld dat deze aangetekende zending was gericht aan de verzoekende partijen noch dat die aangetekende zending de brief met de uitnodiging voor de hoorzitting op 14 januari 2014 betrof.

De argumentatie van de verwerende partij in haar laatste memorie doet hieraan geen afbreuk nu die argumentatie steunt op het in punt 4 bedoelde stuk “Lijst van meerdere nationale aangetekende zendingen” dat met die laatste memorie werd neergelegd doch uit het debat is geweerd.

Tot slot blijkt uit de bestreden beslissing dat “niemand aanwezig was op de hoorzitting in beroep, noch […] er een schriftelijke nota [werd] neergelegd”.

Uit wat voorafgaat volgt dat de verzoekende partijen niet regelmatig zijn opgeroepen voor de hoorzitting in beroep en dat deze moet worden geacht niet te hebben plaats gevonden zodat de bestreden beslissing niet wettig kon worden genomen.

10. Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van 4 maart 2014 van de administrateur-generaal van het Agentschap Wegen en Verkeer waarbij aan Johan Blieck een administratieve geldboete wordt opgelegd van 1500 euro wegens beschadiging van het wegdek door overlading van een voertuig en de nv European Food Transport burgerrechtelijk aansprakelijk wordt gesteld voor de betaling van deze administratieve geldboete.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 400 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van tien november tweeduizend vijftien, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Kaat Leus,	staatsraad,

bijgestaan door

Johan Pas,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Johan Pas	**Geert Debersaques**